

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített ötödik tanács)

2021. szeptember 1.*

„Európai uniós védjegy – A Limbic® Types európai uniós szövédjegy bejelentése – Feltétlen kizáró okok – Egy korábbi határozat Törvényszék általi hatályon kívül helyezését követően hozott határozat – Az ügy fellebbezési nagytanács elé utalása – A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) – Téves jogalkalmazás – A tények hivatalból történő vizsgálata – A 2017/1001 rendelet 95. cikkének (1) bekezdése – Jogerő – A 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdése – A fellebbezési nagytanács összetétele”

A T-96/20. sz. ügyben,

a **Gruppe Nymphenburg Consult AG** (székhelye: München [Németország], képviseli: R. Kunze ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselet: D. Hanf, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az EUIPO fellebbezési nagytanácsának a Limbic® Types szövmegjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2019. december 2-án hozott határozata (R 1276/2017-G. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített ötödik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, D. Spielmann (előadó), U. Öberg, O. Spineanu-Matei és R. Mastroianni bírák,

hivatalvezető: R. Úkelytő tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2020. február 20-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2020. május 22-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a Törvényszék által a feleknek 2020. november 18-án írásban feltett kérdésre,

tekintettel a 2021. március 16-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2013. november 15-én a felperes, a Gruppe Nymphenburg Consult AG, az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK módosított tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a Limbic® Types szómegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 16., 35. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették, amelyek az egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak felelnek meg:
  - 16. osztály: „Nyomdaipari termékek, különösen könyvek, folyóiratok, újságok és brosrák az üzleti tanácsadás és a személyzetierőforrás-gazdálkodással kapcsolatos tanácsadás területén, valamint védjegyekről szóló kézikönyvek”;
  - 35. osztály: „Reklámozás; üzleti és személyzetierőforrás-tanácsadás, különösen a védjegyfejlesztés, védjegypozicionálás, vállalati kultúrafejlesztés, modellfejlesztés, személyzeti kiválasztás, munkavállalói motiváció, reklám és marketing, termékbemutató és piackutatás területén”;
  - 41. osztály: „Nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek; konferenciák, képzés és oktatás a védjegyfejlesztés, védjegypozicionálás, vállalati kultúrafejlesztés, modellfejlesztés, személyzeti kiválasztás, munkavállalói motiváció, reklám és marketing, termékbemutató és piackutatás területén; könyvek, magazinok, újságok és brosrák kiadása az üzleti tanácsadás és a személyzetierőforrás-gazdálkodással kapcsolatos tanácsadás területén, valamint védjegyekről szóló kézikönyvek kiadása”.
- 4 2014. május 30-i határozatával az elbíráló a 207/2009 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése) együttesen értelmezett 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja) alapján elutasította a védjegybejelentést a fenti 3. pontban említett áruk és szolgáltatások tekintetében.
- 5 2014. július 29-én a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz az elbíráló határozata ellen.
- 6 2015. június 23-i határozatával az EUIPO első tanácsa a fellebbezést elutasította. Úgy ítélte meg, hogy a Limbic® Types megjelölés a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében.

- 7 A Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 7-én benyújtott keresetlevelével a felperes keresetet indított a 2015. június 23-i határozattal szemben, amelyet T-516/15. számon vettek nyilvántartásba.
- 8 2017. február 16-i Gruppe Nymphenburg Consult kontra EUIPO (Limbic® Types) ítéletében (T-516/15, nem tették közzé, a továbbiakban: hatályon kívül helyező ítélet, EU:T:2017:83) a Törvényszék helyt adott a felperes keresetének, és hatályon kívül helyezte a 2015. június 23-i határozatot, azzal az indokkal, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelte a bejelentett védjegy 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett leíró jellegét.
- 9 A fellebbezési tanácsok elnöksége 2017. június 16-i határozatával az ügyet új határozat meghozatala céljából a fellebbezési nagytanács elé utalta, R 1276/2017-G. szám alatt. A felperest erről az utalásról a fellebbezési tanácsok hivatalának 2017. augusztus 2-i közlésével tájékoztatták.
- 10 2018. május 29-i közlésében a fellebbezési nagytanács tudatta a felperessel, hogy álláspontja szerint a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában foglalt feltétlen kizáró okok akadályozzák a bejelentett védjegy lajstromozását a szóban forgó áruk és szolgáltatások vonatkozásában, és felhívta, hogy tegye meg észrevételeit. A felperes 2018. szeptember 21-én eleget tett e felhívásnak.
- 11 2019. december 2-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a fellebbezési nagytanács elutasította a fellebbezést. Először is megállapította, hogy a hatályon kívül helyező ítéletben a Törvényszék úgy határozott, hogy azok a bizonyítékok, amelyekre az első fellebbezési tanács a 2015. június 23-i határozatában támaszkodott, nem elegendők a bejelentett védjegy leíró jellegének megállapításához. Ennélfogva, mivel úgy ítélte meg, hogy további tények és bizonyítékok állnak fenn, ebből azt a következtetést vonta le, hogy a 2017/1001 rendelet 95. cikkének (1) bekezdése értelmében újból határoznia kell a bejelentett védjegy leíró jellegéről. Másodszor, az említett leíró jelleg értékelése céljából a fellebbezési nagytanács először is rámutatott arra, hogy a szóban forgó árukat és szolgáltatásokat a nagyközönségnek, valamint üzleti tanácsadással, személyzeti erőforrás-gazdálkodásra vonatkozó tanácsadással, reklámmal, marketinggel, személyzetierőforrással, vállalatvezetéssel, szakmai képzéssel, hivatásos sporttal, coachinggal, szórakoztatással és kultúrával foglalkozó szakembereknek szánják. Ezt követően megállapította, hogy a bejelentett védjegy „limbikus típusok” formájában jelenik meg, és úgy ítélte meg, hogy ezt a védjegyet az angol nyelvű érintett vásárlóközönség úgy fogja fel, mint amely lényegében az egyének limbikus rendszerre vonatkozó információkon alapuló személyiségprofilok vagy -típusok szerinti besorolását jelenti. Végül a fellebbezési nagytanács e megállapításokból azt a következtetést vonta le, hogy a bejelentett védjegy a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű. Harmadszor, úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Következésképpen a keresetet elutasította.

A felek kérelmei

- 12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
  - az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

- 13 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 14 Keresetének alátámasztására a felperes hat jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt a lényeges eljárási szabályok megsértésére, a másodikat a 2017/1001 rendelet 72. cikke (6) bekezdésének megsértésére, a harmadikat az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére, a negyediket ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, az ötödiket e rendelet 94. cikke (1) bekezdésének megsértésére, a hatodikat az említett rendelet 96. cikke megsértésére alapítja.

Előzetes észrevételek

- 15 Figyelemmel a szóban forgó védjegybejelentés benyújtásának napjára, amely 2013. november 15., amely az alkalmazandó anyagi jog meghatározása szempontjából döntő, a jelen jogvitára a 207/2009 rendelet anyagi jogi rendelkezései irányadók (lásd ebben az értelemben: 2004. október 5-i Alcon kontra OHIM végzés, C-192/03 P, EU:C:2004:587, 39. és 40. pont; 2020. április 23-i Gugler France kontra Gugler és EUIPO ítélet, C-736/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:308, 3. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 16 Következésképpen a jelen ügyben az anyagi jogi szabályokat illetően a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban, illetve a felperes által hivatkozott érvelésben a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjára tett utalásokat úgy kell érteni, mint amelyek a 207/2009 rendelet azonos tartalmú 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjára vonatkoznak.
- 17 Egyébiránt mivel a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az eljárási szabályokat általában azok hatálybalépésétől kezdve kell alkalmazni (lásd: 2012. december 11-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-610/10, EU:C:2012:781, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a jogvitára az érintett események időpontja alapján a 207/2009 rendelet és a 2017/1001 rendelet eljárási rendelkezései irányadók.

A lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított első jogalapról

- 18 E jogalap alátámasztására a felperes három kifogást hoz fel.

Az első és második, a közlés hiányára és a fellebbezési nagytanács elé utaló határozat indokolásának elégtelenségére alapított kifogásról

- 19 Első kifogásával a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanácsok elnökségének 2017. június 16-i határozatát, amellyel az ügyet a fellebbezési nagytanács elé utalták, nem közzétették vele, hanem csak a 2017. augusztus 2-i közlés útján tájékoztatták e határozatról, megsértve a 2017/1001 rendelet 165. cikke (3) bekezdésének a) pontját, 166. cikke (4) bekezdésének a) pontját, az

(EU) 2017/1001 rendelet kiegészítéséről és az (EU) 2017/1430 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 5-i (EU) 2018/625 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2018. L 104., 1. o.) 35. cikkének (1) és (4) bekezdését, valamint 37. cikkének (2) bekezdését.

- 20 Második kifogásával a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanácsok elnökségének 2017. június 16-i határozata sérti a 2017/1001 rendelet 94. cikkében előírt indokolási kötelezettséget, mivel az említett utalásban az említett rendelet 165. cikkében előírt indokai nem szerepeltek. Hozzáteszi, hogy az ilyen indokolás annál is inkább szükséges volt, mivel egyrészt az első fellebbezési tanács, amely meghozta a fenti 6. pontban említett 2015. június 23-i határozatot, egyetlen tagból állt, másrészt pedig nem lehetett megállapítani, hogy az ügyet milyen alapon terjesztették a fellebbezési nagytanács elé.
- 21 Az EUIPO vitatja e kifogások elfogadhatóságát azon az alapon, hogy azok nem a megtámadott határozat ellen irányulnak, hanem a fellebbezési tanácsok elnökségének 2017. június 16-i határozata ellen, amely határozat nem okoz sérelmet a felperesnek. Az EUIPO e kifogások megalapozottságát és a második kifogás hatásosságát is vitatja, mivel az ügy fellebbezési nagytanács elé utalásának indokait a 2018. május 29-i közlésben a felperes tudomására hozták, és a felperest felhívták arra, hogy tegye meg észrevételeit az említett közlésre válaszul.
- 22 A 2017/1001 rendelet 72. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós bíróság előtt keresettel csak a fellebbezési tanácsok határozatai támadhatók meg. Ilyen keresetben csak az a jogalap engedhető meg, amely a fellebbezési tanács határozata ellen irányul (lásd ebben az értelemben: 2005. június 7-i Lidl Stiftung kontra OHIM – REWE-Zentral [Salvita] ítélet, T-303/03, EU:T:2005:200, 59. pont; 2019. május 16-i KID-Systeme kontra EUIPO – Sky [SKYFi] ítélet, T-354/18, nem tették közzé, EU:T:2019:333, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 Meg kell állapítani, hogy a felperes által hivatkozott szabálytalanságok a fellebbezési tanácsok elnökségének 2017. június 16-i határozatát érinthetik, a megtámadott határozatot azonban nem.
- 24 Ennélfogva az első jogalap első és második kifogása elfogadhatatlan.

A harmadik, a 2017/1001 rendelet 169. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított kifogásról

- 25 A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozatot elfogadó fellebbezési nagytanács összetétele ellentmond a 2017/1001 rendelet 169. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek, mivel e nagytanács egyik tagja a 2015. június 23-i határozatot elfogadó fellebbezési tanács egyetlen tagja volt.
- 26 Az EUIPO vitatja a felperes érvelését.
- 27 A 2017/1001 rendelet 169. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési tanácsok tagjai nem vehetnek részt a fellebbezés elbírálásában, ha a fellebbezéssel megtámadott határozat meghozatalában részt vettek.
- 28 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a hatályon kívül helyező ítélet visszaható hatályú, tehát a megsemmisített aktusnak a jogrendszerből visszaható hatállyal való törlésével jár (lásd: 2009. március 25-i Kaul kontra OHIM – Bayer [ARCOL] ítélet, T-402/07, EU:T:2009:85, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 29 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a bejelentett védjegy lajstromozását az EUIPO elbírálójának 2014. május 30-i határozata elutasította, és a felperes által benyújtott fellebbezés alapján az első fellebbezési tanács 2015. június 23-i határozatával helybenhagyta a lajstromozás iránti kérelem elutasítását. Márpedig ez utóbbi határozatot a hatályon kívül helyező, jogerőssé vált ítélet hatályon kívül helyezte, így azt visszaható hatállyal törölték a jogrendből. Következésképpen a fellebbezési nagytanács előtt a 2017/1001 rendelet 169. cikkének (1) bekezdése értelmében vett fellebbezés tárgyát képező határozat nem a 2015. június 23-i határozat, hanem az elbíráló 2014. május 30-i határozata.
- 30 Továbbá a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
- „Amennyiben a fellebbezési tanács valamely ügyre vonatkozó határozatát a Törvényszék [...] jogerős ítéletével megsemmisítette vagy megváltoztatta, a fellebbezési tanácsok elnöke az (EU) 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdésével összhangban, az említett ítéletnek való megfelelés érdekében az ügyet e cikk (1) bekezdésének megfelelően újra kiosztja egy olyan fellebbezési tanácsnak, amelyben a megsemmisített határozatot elfogadó tagok nem vehetnek részt, kivéve, ha az ügyet a kibővített fellebbezési tanács [...] elé utalják.”
- 31 Következésképpen, mivel a jelen ügyben az ügyet a fellebbezési nagytanács elé utalták, az magában foglalhatta a 2015. június 23-i határozatot elfogadó fellebbezési tanács egyetlen tagját is.
- 32 A fentiekből következik, hogy a megtámadott határozatot elfogadó fellebbezési nagytanács összetételét illetően nem merült fel olyan hiba, amely az említett határozat jogellenességét eredményezte volna. Ennélfogva a harmadik kifogást, és következésképpen az első jogalapot el kell utasítani.

A jogerő megsértésére alapított második jogalapról

- 33 A felperes lényegében azt állítja, hogy a megtámadott határozatot a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdésére tekintettel a jogerő megsértésével hozták, mivel a fellebbezési nagytanács nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy megtegye a hatályon kívül helyező ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket, következésképpen megsértette az ezen ítélet indokolásához és rendelkező részéhez fűződő abszolút anyagi jogerőt. Ezen ítéletben ugyanis a Törvényszék azt állapította meg, hogy a bejelentett védjegy a szóban forgó áruk tekintetében a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében nem leíró jellegű, és nem azt, hogy a fellebbezési tanács nem bizonyította jogilag megkövetelt módon e védjegy leíró jellegét. Mivel a Törvényszék ily módon érdemben határozott, a felperes ebből azt a következtetést vonta le, hogy a fellebbezési nagytanács érvényesen nem vizsgálhatta újra az említett leíró jelleget.
- 34 Az EUIPO vitatja a felperes érvelését. Elsősorban azt állítja, hogy a 2015. június 23-i határozatot a hatályon kívül helyező ítélet hatályon kívül helyezte, nem pedig megváltoztatta, így az említett ítélet nem kötelezte az EUIPO-t a bejelentett védjegy lajstromozásának engedélyezésére. A Törvényszék és az EUIPO hatásköreinek megosztását tiszteletben tartva a hatályon kívül helyező ítélet nem tartalmaz a bejelentett védjegy lajstromozhatóságára, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltétlen kizáró ok fennállására vagy hiányára vonatkozó végleges megállapítást. A hatályon kívül helyező ítéletből kizárólag az derül ki, hogy azok a bizonyítékok, amelyeken az első fellebbezési tanács által a 2015. június 23-i határozatban tett megállapítások alapultak, nem voltak elegendőek annak megállapításához, hogy a védjegy leíró jellegű a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében.

- 35 Másodsorban az EUIPO azt állítja, hogy a 2017/1001 rendelet 95. cikkének (1) bekezdése alapján őt terhelő, a tények hivatalból történő vizsgálatára vonatkozó kötelezettség a lajstromozás feltétlen kizáró okaira vonatkozóan a lajstromozás időpontjáig áll fenn, és a 2017/1001 rendelet 45. cikkének (3) bekezdése értelmében az EUIPO hivatalból a lajstromba vételt megelőzően bármikor ismét megnyithatja a feltétlen kizáró okok vizsgálatát, ha harmadik felek észrevételeiből, illetve későbbi felszólalási eljárás során tett megállapításokból, vagy mint a jelen ügyben, jogerőssé vált hatályon kívül helyező ítéletből származó új tények azt indokolják.
- 36 Harmadsorban, az EUIPO azt állítja, hogy a felperes tévesen rója fel a fellebbezési nagytanácsnak, hogy újból megvizsgálta a bejelentett védjegy leíró jellegét, mivel az említett tanács által végzett vizsgálat a 2015. június 23-i határozat alapjául szolgálóktól eltérő ténybeli elemekre és bizonyítékokra vonatkozott.
- 37 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy mivel a hatályon kívül helyező ítélet nem képezte fellebbezés tárgyát, az jogerőre emelkedett.
- 38 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat már emlékeztetett arra, hogy a jogerő elve úgy az uniós, mint a nemzeti jogrendekben jelentős szerepet tölt be. Ugyanis mind a jog, mind a jogviszonyok stabilitásához, illetve az igazságszolgáltatás megfelelő működésének biztosításához fontos, hogy ne lehessen többé vita tárgyává tenni azokat a bírósági határozatokat, amelyek a rendelkezésre álló jogorvoslatok kimerülését, illetve az azok előterjesztésére nyitva álló határidők elteltét követően jogerőre emelkedtek (lásd: 2012. április 19-i *Artegodan kontra Bizottság* ítélet, C-221/10 P, EU:C:2012:216, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Ráadásul, a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdése értelmében az EUIPO köteles megtenni azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen az uniós bíróság ítéletében foglaltaknak.
- 40 Nem vitatott, hogy a 2015. június 23-i határozatával a fellebbezési tanács azzal az indokkal tagadta meg a bejelentett védjegy lajstromozását, hogy e védjegy a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű. A hatályon kívül helyező ítéletben a Törvényszék helyt adott az első, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított jogalapnak. Ezen ítélet rendelkező részének 1. pontjában a Törvényszék hatályon kívül helyezte a fellebbezési tanács 2015. június 23-i határozatát.
- 41 A hatályon kívül helyező ítélet 34–52. pontjában szereplő indokok, amelyek alapján a Törvényszék helyt adott a kereset első jogalapjának, a következők:
- „34. Meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem bizonyította, hogy a jelen ügyben érintett vásárlóközönség azonnal és gondolkodás nélkül konkrét és közvetlen kapcsolatot hoz létre egyrészt a szóban forgó áruk és szolgáltatások, másrészt pedig a Limbic® Types megjelölés között.
35. Kétségtelen, hogy az »°« szimbólumot és a »types« kifejezést értheti az érintett vásárlóközönség, mivel az első a lajstromozott védjegyet jelölő megjelölés, a második pedig egy olyan általános angol kifejezés, amely az élőlények vagy tárgyak egy meghatározott típusát, csoportját vagy osztályát megkülönböztető általános alakra, szerkezetre vagy jellegre utal. E két elemnek az érintett vásárlóközönség szempontjából vett jelentését, ahogyan azt a fellebbezési tanács megállapította, a felperes nem vitatja, és azt a megtámadott határozatban kifejtettekkel azonos indokok miatt helyben kell hagyni.

36. Ugyanakkor nem elegendő, hogy a megjelölést alkotó egy vagy több alkotóelem leíró jellegű legyen; a leíró jelleget a megjelölés egészének tekintetében kell megállapítani, ideértve a jelen ügyben a harmadik kifejezést, vagyis a »limbic« szót (lásd ebben az értelemben: 2016. február 26-i provima Warenhandels kontra OHIM – Renfro [HOT SOX] ítélet, T-543/14, nem tették közzé, EU:T:2016:102, 29. pont).
37. E tekintetben, amint arra az EUIPO az elbírálóhoz és a fellebbezési tanácshoz hasonlóan rámutatott, a »limbic« kifejezés, amelyet többek között az *Oxford English Dictionary* is megerősít, a »limbikus rendszerre« (angolul »limbic system«) utal, amely az agynak a hormonszabályozást és a neurovegetatív rendszert befolyásoló egyik régióját jelöli. A felperes az eljárás során egyetértett ezzel a meghatározással.
38. Mindazonáltal elsősorban meg kell állapítani, hogy – amint arra a felperes helyesen hivatkozik – a bejelentett védjegyet alkotó három kifejezés kombinációja szokatlan a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében.
39. Az elbíráló és a fellebbezési tanács által idézett különböző szótári meghatározásokból ugyanis az következik, hogy a »limbic« kifejezést angolul általában a »limbic system« vagy »limbic lobe« (limbikus lebeny) ismert kifejezések részeként használják, amelyek az agy bizonyos részét írják le.
40. Márpedig, ami a bejelentett védjegyet illeti, egyrészt a »limbic« kifejezést kiemelték abból a kifejezésből, amely annak szokásos jelentését hordozza. Így a »limbic« kifejezésnek nincs világos és közvetlen jelentése.
41. Másrészt a bejelentett védjegyben az »®« szimbólummal és a »types« kifejezéssel együttesen szerepel, vagyis olyan kombinációban, amely nem általános vagy szokásos az angol nyelv szerkezetében.
42. Így az érintett áruk és szolgáltatások kombinációjának szokatlan jellege miatt a lajstromozásra javasolt védjegy megfogalmazása olyan benyomást kelt, amely távol áll az azt alkotó elemek pusztá összetétele által keltett benyomástól, ami alkalmas arra, hogy a bejelentett védjegyet a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében nem leíró jellegűvé tegye (lásd ebben az értelemben: fenti 21. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
43. Másodsorban meg kell állapítani – amint arra a felperes szintén helyesen hivatkozik –, hogy a »limbic« kifejezés, amely a limbikus rendszerre utal, a neurológiához kapcsolódó orvosi kifejezés, tehát rendkívül specializált kifejezés.
44. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács annak megállapítására szorítkozott, hogy az érintett vásárlóközönség a védjegyet úgy érti, mint amely különböző személyiségtípusokra utal, amelyek különbözőképpen reagálnak a limbikus rendszer ingereire.
45. Márpedig a fenti 22. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően nem állapítható meg, hogy az érintett vásárlóközönség, amely nem foglalja magában az orvosi hivatásokat, a »limbic« kifejezést azonnal, minden további gondolkodás nélkül, úgy fogja érteni, mint amely az agy egy részére, vagy legalábbis az agy egy olyan részére utal, amely a hormonszabályozást és a neurovegetatív rendszert befolyásolja. Az sem bizonyított, hogy az érintett vásárlóközönség további gondolkodás nélkül úgy érzékeli a bejelentett védjegyet

alkotó három elem kombinációját, mint amely a különböző személyiségtípusok jelentését közvetíti, amelyek más módon reagálnak a hormonszabályozást és a neurovegetatív rendszert befolyásoló agyrész ingereire, tehát a szóban forgó áruk és szolgáltatások, illetve valamely tulajdonságuk leírására szolgáló jelzéseként.

46. Végül az a tény, hogy a szóban forgó (35. és 41. osztályba tartozó) szolgáltatások a különböző limbikus típusokról való tájékoztatásra irányulhatnak, és lehetővé tehetik a vállalkozások számára, hogy a különböző személyiségtípusok alapján határozzák meg legjobb reklám- és értékesítési stratégiájukat, amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 22. és 23. pontjában megállapította, nem elegendő ahhoz, hogy a bejelentett védjegyet az említett szolgáltatások tekintetében leíró jellegűnek lehessen tekinteni.
47. Eltekintve ugyanis attól a ténytől, hogy a bejelentett védjegy szokatlan kombinációban alkalmazott kifejezést használ, amelynek nincs világos és közvetlen jelentése, nem bizonyított, hogy az átlagos szakembernek, különösen a reklámozás, a kereskedelmi menedzsment, a személyzetierőforrás-gazdálkodás, valamint a vállalkozásirányítás területén egy orvosi szakkifejezés jelenléte esetén ne kellene legalábbis egy értelmezési folyamatba bocsátkoznia, amely gondolkodási időt von maga után a szóban forgó szolgáltatások tekintetében javasolt védjegy jelentésének megértése érdekében. Márpedig az ilyen értelmezési folyamat összeegyeztethetetlen a leíró jelleg elismerésével, amelynek jelentését azonnal, minden további gondolkodás nélkül észlelni kell (lásd ebben az értelemben: 2011. június 7-i Psytech International kontra OHIM – Institute for Personality & Ability Testing [16PF] ítélet, T-507/08, nem tették közzé, EU:T:2011:253, 40. pont).
48. Hasonlóképpen, ugyanezen indokok miatt (lásd a fenti 47. pontot) rá kell mutatni arra, hogy még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó (16. osztályba tartozó) áruk az üzleti tanácsadás és a személyzetierőforrás-gazdálkodással kapcsolatos tanácsadás területén tájékoztathatnak a különböző limbikus típusokról és azok viselkedéséről, továbbá arról, hogy hogyan lehet őket a legjobban megcélozni – amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 21. pontjában megállapította –, ez nem elegendő ahhoz, hogy a bejelentett védjegyet az említett áruk tekintetében leíró jellegűnek lehessen tekinteni.
49. Egyébiránt, a bejelentett védjegy nagyközönség általi észlelésére vonatkozó leíró jellegének értékelését illetően elegendő megjegyezni, hogy az a fenti megfontolások fényében még inkább olyan értelmezési folyamatot von maga után, amely összeegyeztethetetlen a védjegy leíró jellegével (lásd ebben az értelemben: 2011. június 7-i 16PF ítélet, T-507/08, nem tették közzé, EU:T:2011:253, 43. pont).
50. Ami az EUIPO által hivatkozott azon ítélkezési gyakorlatot illeti, amely szerint a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján valamely szövmegjelölés lajstromozását meg kell tagadni, ha lehetséges jelentései közül legalább egy az érintett áruk és szolgáltatások valamely jellemzőjét jelöli (2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítélet, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 32. pont), elegendő arra rámutatni, hogy a bejelentett védjegy a fentiekre tekintettel nem közvetít kellően világos és közvetlen jelentést ahhoz, hogy az érintett vásárlóközönség azt a szóban forgó áruk és szolgáltatások vonatkozásában leíró jellegűnek tekintse.

51. Meg kell állapítani, hogy téves a fellebbezési tanács azon értékelése, amely szerint a Limbic® Types megjelölést az érintett vásárlóközönség úgy érti, mint amely különböző személyiségtípusokra utal, amelyek különbözőképpen reagálnak a limbikus rendszer ingereire.
52. Hasonlóképpen, a fellebbezési tanács mérlegelési hibát követett el annak megállapításával, hogy az említett megjelölés kellően közvetlen és konkrét kapcsolatban áll a 16., 35. és 41. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal.”
42. Amint arra a Törvényszék a fenti 28. pontban emlékeztetett, a hatályon kívül helyező ítélet visszaható hatályú, tehát a megsemmisített aktusnak a jogrendszerből visszaható hatállyal való törlésével jár.
43. Ezenkívül megállapításra került, hogy a jogerő joghatásai kizárólag azokhoz a ténybeli és jogi kérdésekhez kapcsolódnak, amelyeket a szóban forgó bírósági határozat ténylegesen vagy szükségszerűen eldöntött (lásd: 2012. április 19-i Artegoda kontra Bizottság ítélet, C-221/10 P, EU:C:2012:216, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
44. Ily módon ahhoz, hogy a hatályon kívül helyező ítéletnek eleget tegyen és azt teljes mértékben végrehajtsa, a hatályon kívül helyezett jogi aktust hozó intézménynek nemcsak az ítélet rendelkező részét, hanem annak – az ítélet meghozatalát eredményező és annak szükséges alátámasztását képező – indokolását is tiszteletben kell tartania. Ezek ugyanis azok az indokok, amelyek egyrészt megnevezik a jogellenesnek minősülő konkrét rendelkezést, másrészt rámutatnak a rendelkező részben megállapított jogellenesség pontos okaira, amelyeket a hatályon kívül helyezett aktus helyébe lépő új aktus meghozatalánál az érintett intézménynek figyelembe kell vennie (lásd: 2018. március 1-jei Shoe Branding Europe kontra EUIPO – adidas [Két párhuzamos sáv elhelyezkedése egy cipőn] ítélet, T-629/16, EU:T:2018:108, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
45. A jelen ügyben a hatályon kívül helyező ítéletet követően a felperes által az elbíráló 2014. május 30-i határozatával szemben benyújtott fellebbezés újból folyamatban lévővé vált az EUIPO előtt. Az EUIPO-nak ahhoz, hogy megfeleljen a 2017/1001 rendelet 72. cikke (6) bekezdéséből eredő kötelezettségének, miszerint meg kell tennie azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen a hatályon kívül helyező ítéletben foglaltaknak, úgy kellett eljárnia, hogy a fellebbezés valamely fellebbezési tanács új határozatát eredményezze. A fellebbezési nagytanács, amely elé az ügyet utalták, a 2018. május 29-i közlésben tájékoztatta a felperest, hogy úgy véli, hogy a 2017/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában foglalt feltétlen kizáró okok akadályozzák a bejelentett védjegy lajstromozását a szóban forgó áruk és szolgáltatások vonatkozásában, és hogy jogosult ezen kizáró okok újbóli vizsgálatára.
46. A megtámadott határozatban a fellebbezési nagytanács a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdésére hivatkozva először is megállapította, hogy az EUIPO-t valamely ítélet rendelkező része csak annyiban köti, amennyiben az azt alátámasztó tények és jogkérdések azonosak. Azt is állította, hogy a hatályon kívül helyező ítéletben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az „eddig” benyújtott bizonyítékok nem elegendők a 2017/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltétlen kizáró ok bizonyításához, és idézte a hatályon kívül helyező ítélet indokait – a 34. és 45–48. pontok kivonatát –, amelyek álláspontja szerint alá tudják támasztani ezt az állítást. A fellebbezési nagytanács, mivel úgy ítélte meg, hogy új bizonyítékokat vehet alapul, és támaszkodhat a 2017/1001 rendelet 95. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseire, ebből azt a következtetést vonta le, hogy a bejelentett védjegy lajstromozhatóságának újabb vizsgálata

megengedett és szükséges, mivel a hatályon kívül helyező ítélet meghatározó indokai nem akadályozzák a feltétlen kizáró ok új bizonyítékok alapján történő felülvizsgálatát. Következésképpen úgy ítélte meg, hogy köteles újból megvizsgálni az említett okot.

- 47 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 95. cikkének (1) bekezdése értelmében az EUIPO elbírálóinak, és fellebbezés esetén az EUIPO fellebbezési tanácsainak a tényeket hivatalból kell vizsgálniuk annak megállapításához, hogy a bejelentett védjegyre vonatkoznak-e a lajstromozást kizáró okok. Következésképpen alapíthatják határozatukat olyan tényekre is, amelyekre nem hivatkozott a bejelentő (2007. április 19-i OHIM kontra Celltech ítélet, C-273/05 P, EU:C:2007:224, 38. pont).
- 48 Ezenfelül a 2017/1001 rendelet 45. cikkének (3) bekezdése, valamint a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 27. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési tanács jogosult arra, hogy szükség esetén hivatalból a lajstromba vételt megelőzően bármikor ismét megnyissa a feltétlen kizáró okok vizsgálatát, beleértve a védjegybejelentés olyan kizáró okára való hivatkozást is, amelyre a fellebbezés tárgyát képező határozatban még nem hivatkoztak (2019. december 12-i Refan Bulgaria kontra EUIPO [Egy virág formája] ítélet, T-747/18, nem tették közzé, EU:T:2019:849, 21. pont).
- 49 Mindazonáltal az EUIPO az e rendelkezések által ráruházott hatásköröket csak a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdésében foglalt azon kötelezettségének tiszteletben tartása mellett gyakorolhatja, hogy megtegye azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen az uniós bíróság ítéletében foglaltaknak.
- 50 Így a jelen ügyben a fellebbezési nagytanácsnak jogában állt hivatalból újból megvizsgálni a tényeket annak meghatározása érdekében, hogy a bejelentett védjegyre vonatkozik-e a lajstromozás valamely feltétlen kizáró oka. Mindazonáltal ezen hivatalból történő újabb vizsgálat keretében tiszteletben kellett tartania nemcsak a hatályon kívül helyező ítélet rendelkező részét, hanem az annak meghozatalát eredményező indokolást is.
- 51 E tekintetben, amint arra a fellebbezési nagytanács a megtámadott határozatban és az EUIPO válaszbeadványában helyesen rámutatott, a Törvényszék különösen a hatályon kívül helyező ítéletnek a fenti 41. pontban idézett 45–48. pontjában úgy ítélte meg, hogy az első fellebbezési tanács által a 2015. június 23-i határozatban tett megállapítások némelyike nem volt kellően alátámasztott, illetve nem tette lehetővé a bejelentett védjegy leíró jellegének megállapítását. Ezáltal a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e megállapítások nem tették lehetővé az első fellebbezési tanácsnak a bejelentett védjegy leíró jellegére vonatkozó következtetésének alátámasztását.
- 52 Ráadásul a hatályon kívül helyező ítélet fenti 41. pontban említett 50–52. pontjában szereplő indokok alapján a Törvényszék a bejelentett védjegy szóban forgó áruinak és szolgáltatásainak leíró jellegéről határozott, és úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy nem leíró jellegű, és ennél fogva tévesen hozták fel a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt feltétlen kizáró okot e védjegy lajstromozásával szemben.
- 53 Következésképpen a bejelentett védjegy leíró jellegének kérdését olyan ténybeli és jogi kérdésnek kell tekinteni, amelyet a hatályon kívül helyező ítélet a fenti 43. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében ténylegesen eldöntött. E tekintetben a hatályon kívül helyező ítélet 45–48. és 50–52. pontjában szereplő, az ilyen jelleg hiányára vonatkozó indokolás meghatározó

volt az említett – a 2015. június 23-i határozatot hatályon kívül helyező – ítélet rendelkező része 1. pontjának megalapozása szempontjából, és annak szükséges alátámasztását képezte. Következésképpen ezen indokolásra kiterjed az ezen ítélethez fűződő jogerő.

- 54 Ezt a következtetést nem kérdőjelezhetik meg az EUIPO azon érvei, amelyek szerint a Törvényszék a hatályon kívül helyező ítéletben nem határozta meg kimerítően az e védjegy lajstromozhatóságának értékelése szempontjából releváns tényeket, sem pedig a tények 2017/1001 rendelet 95. cikkének (1) bekezdésében előírt, hivatalból történő vizsgálatának terjedelmére alapított érvek, amelyek szerint az uniós bíróság által gyakorolt felülvizsgálat főszabály szerint kizárólag a fellebbezési tanács által megállapított tényeken és bizonyítékokon alapul.
- 55 Ugyanis, noha – amint az megállapításra került – a hatályon kívül helyező ítélet tartalmaz olyan indokokat, amelyek szerint az első fellebbezési tanács egyes megállapításai nem voltak kellően alátámasztottak, vagy nem tették lehetővé a bejelentett védjegy leíró jellegének megállapítását, ezen ítélet olyan indokokat is tartalmaz, amelyek szankcionálják az e tanács által a megállapított tények alapján végzett, az ügy érdemére vonatkozó téves értékeléseket. Ily módon a hatályon kívül helyező ítélettel a Törvényszék megállapította, hogy az első fellebbezési tanács határozata a bejelentett védjegy leíró jellegével kapcsolatban a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazási feltételeit illetően mérlegelési hibát tartalmaz.
- 56 Ezenkívül az EUIPO-ra ruházott, a tények hivatalból történő vizsgálatára vonatkozó hatáskör nem teheti lehetővé, hogy az EUIPO megkérdőjelezze a Törvényszék által a fenti 43. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében ténylegesen eldöntött ténybeli és jogi kérdést. Az a körülmény ugyanis, hogy a fellebbezési nagytanács a bejelentett védjegy leíró jellegére vonatkozó vizsgálatát olyan ténybeli elemekre alapította, amelyeket az első fellebbezési tanács a 2015. június 23-i határozat meghozatala céljából nem vett figyelembe, nem foszthatja meg jogerejétől a Törvényszék által a hatályon kívül helyező ítélet 50–52. pontjában e védjegy leíró jellegével kapcsolatban tett megállapításokat.
- 57 Ezenfelül el kell utasítani az EUIPO azon érvét, amely szerint a védjegybejelentés keretében a tények hivatalbóli vizsgálatának terjedelme hasonló a tényeknek a feltétlen kizáró okokon alapuló törlési eljárás keretében végzett hivatalbóli vizsgálatának terjedelméhez. Ugyanis az EUIPO által hivatkozott azon körülmény, amely szerint a védjegy lajstromozását követő törlésének lehetősége megerősíti, hogy a jogalkotó tisztában volt azzal az eshetőséggel, hogy a feltétlen kizáró okok fennállásának első vizsgálatakor valamennyi releváns tény nem szükségszerűen ismert vagy bizonyított, nem jelenti azt, hogy az EUIPO a védjegy lajstromozására irányuló eljárás keretében figyelmen kívül hagyhatja az uniós bíróság által e védjegy leíró jellegét illetően a lajstromozási eljárásban határozó fellebbezési tanács határozatát hatályon kívül helyező ítéletben tett megállapításokhoz fűződő jogerőt.
- 58 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési nagytanács, mivel azzal az indokkal utasította el a bejelentett védjegy lajstromozása iránti kérelmet, hogy e védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegű, megsértette a hatályon kívül helyező ítélethez fűződő jogerőt, és ezáltal megsértette a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdésében foglalt követelményeket.
- 59 Ennélfogva a második jogalapnak helyt kell adni.

A negyedik, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapról

- 60 A felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az megsértette a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Közelebről azt állítja, hogy e védjegy megkülönböztető képességének vizsgálata az említett védjegy leíró jellege vizsgálatának keretében már kifejtett megállapításokon, valamint azon az állításon alapul, amely szerint e védjegy leíró jellegű.
- 61 Az EUIPO vitatja a felperes érvelését, és e tekintetben visszautal a megtámadott határozat indokolására.
- 62 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy feltéve hogy egy közösségi védjegybejelentés tárgyát képező megjelölést a Törvényszék az EUIPO határozatával ellentétben úgy ítél meg, mint amely nem esik a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésében szabályozott egyik feltétlen lajstromozást kizáró ok hatálya alá, az EUIPO-nak az említett védjegy lajstromozását megtagadó határozatának Törvényszék általi hatályon kívül helyezése szükségszerűen azt eredményezné, hogy az EUIPO, amelynek kötelessége a Törvényszék ítéleteinek rendelkező részéből és indoklásából levonni a következtetéseket, újra megindítja a szóban forgó védjegybejelentés vizsgálatára vonatkozó eljárást, és elutasítja azt, amennyiben úgy véli, hogy az érintett megjelölés az ugyanezen rendelkezés által előírt másik feltétlen kizáró ok hatálya alá esik (lásd: 2011. október 6-i Bang & Olufsen kontra OHIM [Hangszóró ábrázolása] ítélet, T-508/08, EU:T:2011:575, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésében felsorolt lajstromozást kizáró okok ugyanis egymástól függetlenek, és önálló vizsgálatot igényelnek (lásd: 2004. április 29-i Henkel kontra OHIM ítélet, C-456/01 P és C-457/01 P, EU:C:2004:258, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Következésképpen, amint arra rámutatott, a fellebbezési nagytanács megalapozottan vizsgálta a megtámadott határozatban a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltétlen kizáró okot, amelynek értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre.
- 65 Az ítélkezési gyakorlat szerint a kizáró okokat a mindegyikük mögött meghúzódó közérdek tükrében kell értelmezni. Az egyes kizáró okok vizsgálata során figyelembe vett közérdek eltérő megfontolásokat jeleníthet meg, sőt kell, hogy megjelenítsen, a szóban forgó kizáró októl függően (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Henkel kontra OHIM ítélet, C-456/01 P és C-457/01 P, EU:C:2004:258, 46. pont).
- 66 Valamely védjegy megkülönböztető képessége azt jelenti, hogy a védjegy lehetővé teszi a védjegybejelentésben szereplő árunak adott vállalkozástól származóként történő azonosítását és így ennek az árunak más vállalkozások áruitól való megkülönböztetését (lásd: 2010. január 21-i Audi kontra OHIM ítélet, C-398/08 P, EU:C:2010:29, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja mögött meghúzódó közérdek fogalma nyilvánvalóan összefonódik a védjegy alapvető funkciójával, ami a védjeggyel megjelölt áru vagy szolgáltatás származása beazonosíthatóságának biztosítása a fogyasztó vagy a végső felhasználó

- számára annak lehetővé tételével, hogy az összetévesztés lehetősége nélkül megkülönböztesse ezen árut vagy e szolgáltatást a más vállalkozásoktól származó áruktól vagy szolgáltatásoktól (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Henkel kontra OHIM ítélet, C-456/01 P és C-457/01 P, EU:C:2004:258, 48. pont).
- 68 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy kétségtelen, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett leíró jellegű megjelölések a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzése lehetőségének sérelme nélkül szintén nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel, és hogy az ítélkezési gyakorlat szerint, ha a megjelölés lehetséges jelentései közül legalább egy az érintett áruk valamely jellemzőjét jelöli, a megjelölés a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegűnek minősül, és ebből következően lajstromozását meg kell tagadni (lásd ebben az értelemben: 2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítélet, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 30. és 32. pont).
- 69 Mindazonáltal a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja keretében kialakított ezen ítélkezési gyakorlat analógia útján nem ültethető át e rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazására, amennyiben a bejelentett védjegynek a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képességét a leíró jellegétől eltérő okok miatt kérdőjelezi meg (2020. szeptember 3-i ahtung! kontra EUIPO ítélet, C-214/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:632, 36. pont).
- 70 A jelen ügyben a fellebbezési nagytanács rámutatott, hogy az érintett szakmai vásárlóközönség a bejelentett védjegyet tisztán tájékoztató jellegű tényközlésnek, nem pedig kereskedelmi megjelölésnek tekintené az 16. és 41. osztályba tartozó kiadványok tekintetében, a 41. osztályba tartozó szórakoztatással, sporttal és kultúrával, valamint képzéssel és továbbképzéssel kapcsolatos szolgáltatások tekintetében, továbbá a 35. osztályba tartozó marketinggel, üzleti tanácsadással és személyzeti erőforrás-gazdálkodásra vonatkozó tanácsadással kapcsolatos szolgáltatások tekintetében, amelyekben a limbikus rendszeren alapuló személyiségprofilok létrehozása vagy használata szerepel.
- 71 A fellebbezési nagytanács hozzátette, hogy ugyanez vonatkozik a kultúra, sport- és szórakoztatás területének szakmai közönségére is, amely csupán azt feltételezi, hogy a szóban forgó szolgáltatások figyelembe veszik a különböző limbikus típusokra vonatkozó legújabb ismereteket, és így hozzáadott értéket képviselnek az ugyanilyen típusú hagyományos szolgáltatásokhoz képest.
- 72 Ezenkívül a fellebbezési nagytanács elutasította a felperesnek a 2012. július 5-i Deutscher Ring kontra OHIM [Deutscher Ring Sachversicherungs-AG] ítéletre (T-209/10, nem tették közzé, EU:T:2012:347) alapított érvét azzal az indokkal, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy különböző megjelölésre, valamint különböző árukra és szolgáltatásokra vonatkozott, és az említett megjelölést fantáziánévként értelmezik, míg a bejelentett megjelölés egyértelműen leíró jelentéssel bír.
- 73 Végül a fellebbezési nagytanács úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegyet alkotó szavak sorozata nem tartalmaz semmilyen grafikai vagy szemantikai módosítást, így nem rendelkezik olyan jellemzővel, amely a bejelentett védjegyet egészében véve alkalmassá tenné arra, hogy áruit és szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól.
- 74 Meg kell állapítani, hogy a fenti 70. és 71. pontban említett indokok, amelyekkel a fellebbezési nagytanács úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy tisztán tájékoztató jellegű tényközlésként fogható fel, adott esetben e védjegy 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja

értelmében vett esetleges leíró jellegének megállapítására irányulnak, mivel e rendelkezés értelmében a bejelentett védjegy a forgalomban különösen a szóban forgó áruk és szolgáltatások minőségének, rendeltetésének vagy egyéb jellemzőinek feltüntetésére szolgálhat.

- 75 Ezenkívül a fellebbezési nagytanács emlékeztetett arra, hogy álláspontja szerint a bejelentett védjegy egyértelműen leíró jelleggel bír.
- 76 Ami a fenti 73. pontban felidézett indokot illeti, az egyrészt a fellebbezési nagytanács azon téves következtetésein alapul, amelyek szerint a bejelentett védjegy leíró jellegű a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében. Másrészt azt bizonyítja, hogy téves szempontot alkalmaztak annak értékelése céljából, hogy a bejelentett védjegy lajstromozható-e, amely szempont szerint egy leíró jellegű elemekből álló megjelölés akkor felelhet meg a lajstromozás feltételeinek, ha érzékelhető eltérés van a megjelölés és az azt alkotó elemek egyszerű összessége között. Ugyanis, bár egy ilyen kritérium lehetővé teszi a védjegy valamely áru vagy szolgáltatás leírására történő használatának kizárását, nem teszi lehetővé annak eldöntését, hogy valamely védjegy biztosíthatja-e a fogyasztó vagy a végső felhasználó számára az általa jelölt áru vagy szolgáltatás származásának beazonosíthatóságát.
- 77 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési nagytanács nem végezte el a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt kizáró ok vizsgálatát az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kizáró ok vizsgálatától függetlenül, mivel érvelését a bejelentett védjegy ez utóbbi rendelkezés értelmében vett leíró jellegére vonatkozó előfeltevésre alapította, következésképpen elmulasztotta figyelembe venni azt a közérdeket, amelyet a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja kifejezetten védeni kíván. Ezáltal tévesen alkalmazta a jogot ez utóbbi rendelkezés alkalmazása során.
- 78 Ennélfogva a negyedik jogalpnak helyt kell adni.
- 79 A fentiek összességéből az következik, hogy a megtámadott határozatot teljes egészében hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy határozni kellene az ötödik, illetve a hatodik, a 2017/1001 rendelet 94. cikke (1) bekezdésének megsértésére, illetve az említett rendelet 96. cikkének megsértésére alapított jogalapról. A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított harmadik jogalapról sem szükséges határozni, mivel – amint az a fenti 53. pontban megállapításra került – a Törvényszéknek a szóban forgó védjegy leíró jellegével kapcsolatos értékelései a hatályon kívül helyező ítéletben jogerőre emelkedtek.

A költségekről

- 80 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az EUIPO pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) fellebbezési nagytanácsának 2019. december 2-i határozatát (R 1276/2017-G. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Törvényszék az EUIPO-t kötelezi a költségek viselésére.

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Spineanu-Matei

Mastroianni

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. szeptember 1-jei nyilvános ülésen.

Aláírások